

Aga waewalt oli tema soldatiga senna saanud, kui ta äranõrgustas. Postipois aitas teda veel riidist lahti wõtta ja woodi panna. Tema külmetas nenda, et kõigest ihust wärises ja ta woodis ei saanud tema mite sooja. Tohter tuli tema juure ja las kis temale rohtu walmistada, aga tema ütles; „ei mind ei aita midagi enam, minu elu aeg lähed otša ja selle juures ei ole ühtegi enam parata!“ — Siis ta hakkas langede jampsiina ja segast jutu ajama. Pea rääkis ühest furnu-lehast, kellega temal tegemist, pea sõda lahingist Ahwrikamaal. Aga waewalt sai teda woodis hoitud, sest ta kipus paigal wälja. Homikul oli tema küll selge meelega, aga siis ni nõder, et waewalt sai räägitud. Rääga tõmbas ta ülewatja poole, et pidi ligi tulema ja ütles temale madala healega, tema pidade kohus seia kufsuma, sest temal olle asi südame peal, mis ta pidade ülestunnistama, muidu ei leide tema mite rahu.

Pärast lõunat tuli kohtuwanem kohtufirjutajaga tema juure ja wiibisid senna öhtuni. Wahi soldat sai sest aeast tema lambri ulse ete seatud, age teised ei teadnud mite, mikspärast. Kui aga haige oli terweks saanud sai tema läed ja jalad raudes, kohtu ete wiidud ja siis sai asi awalikuks. Se wana soldat oli Jaagup Wasar, kes ise oli tunnistanud et tema kroun-kohtu raha korjajat oli tapnud.

Kohus mõistis seaduse järel tema peale surma kohut, mis tema oma hirmsat patu südamest lahet-

sedes hea meelega tahtis anda. Kuninga poolest aga sai sellepärast, et tema ise, ilma sundimata, oma süüd oli ülestunnistanud, temale armu antud ja tema peale lahetümme wie aastane wanggi põlwe nuhtlusets mõistetud.

Sellega wõikime jutu lõpetada, aga tahame veel natuleste sest rääkida, mis Jaagup oma elust õpetajale kõneles.

Kui tema oma werist kurja tegu oli teinud ja mööda minewast postipoisist laulu: „Nüüd hing'wad inimesed“ oli kuulnud, läks se ni waljuste tema südamest läbi, et tema jooksu pistis ilma teadmata, kuhu tema läks. Nenda hirmust ja südamet waewast aetud, tuli tema Prantsuse maa piirile. Seal juhtus ühe selliga kogu kellel passi oli Prantsuse maale minna, aga selle nõuu tahtis ülejätta ja oma maale tagasi minna. Temaga sai Jaagup laupa, tema ostis teise käest passi ja põletas oma paberid ära ja nenda läks tema teise mehe nimega wõera maale.

Aga igal pool kõlas laul: „Nüüd hing'wad inimesed,“ tema kõrwu ega ei jätnud teda rahul. Ita jälle walwades ja unes tuli temale rahakorjaja furnuteha filmade ete. Kuu aega elas tema patu rahast, mis tema oli riisunud ja sai Paarisi linna kuhu tema ühe sepa juure tööle hakkas. Pärast läks tema wäe-teenistuse ja sai Ahwrikamaale saadetud, kus Prantsusel sel aeal sõda oli. Kui tema oli